

Edib Jaganjac

Edib Jaganjac se narodil 14. května 1957 v Sarajevu. Dětství prožil v Titově Jugoslávii. V roce 1985 se oženil, o rok později se mu narodila dcera Sára v roce 1990 dcera Nina.

V letech 1975 – 1980 vystudoval obor chirurgie na lékařské fakultě v Sarajevu a v roce 1992 získal chirurgickou specializaci.

Dne 6. dubna 1992 začalo obléhání Sarajeva srbskými a jugoslávskými vojsky. Kvůli neustálému ostřelování celého města odjela manželka s dětmi do Srbska. Během války v Bosně a Hercegovině (1992–1995) působil v letech 1991–1993 jako styčný důstojník ministerstva zdravotnictví a jako chirurg ve státní nemocnici v Sarajevu. Zasloužil se zde o záchranu mnoha životů. Byl zde zároveň pověřen komunikací s humanitárními organizacemi.

Spolupracoval zde s OSN. Během let 1993–1995 spolupracoval s nadací českou humanitární organizací Člověk v tísni. Téměř dva roky neopustil budovu nemocnice. Během tohoto období mnohokrát zažil bombardování.

Edib Jaganjac byl téměř každý den v televizi a silně kritizoval fungování humanitárních organizací v Sarajevu. V roce 1993 město opustil a se svojí rodinou se setkal v Praze, kde od té doby žijí.

Řád milosrdných bratří mu v roce 2019 udělil Cenu Celestýna Opitze za celoživotní službu lékaře, a zvláště za obětavé nasazení všech svých sil v sarajevské nemocnici v 90. letech během tamní války. V současné době působí jako lékař v nemocnici Motol. Je zakladatelem občanského sdružení Lastavica a také autorem knihy Sarajevská princezna, která pojednává o osudu malého děvčete, jež BBC pojmenovala „Sarajevská princezna" o jejíž život bojuje mladý chirurg Edib Jaganjac.